TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2021. gada 28. oktobrī*

Apelācija – Prasība par zaudējumu atlīdzību – Ārpuslīgumiskā atbildība – Pirmspievienošanās palīdzības instruments – Decentralizēta vadība – Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) veikta izmeklēšana – Pārbaudes uz vietas – Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 – 7. pants – Piekļuve datorā ievadītiem datiem – Digitālās kriminālistikas operācija – Tiesiskās paļāvības aizsardzības princips – Tiesības tikt uzklausītam – Morālais kaitējums

Lietā C-650/19 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2019. gada 3. septembrī iesniedza

Vialto Consulting Kft., Budapešta (Ungārija), ko pārstāv *D. Sigalas* un *S. Paliou*, *dikigoroi*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībniece –

Eiropas Komisija, ko pārstāv *D. Triantafyllou* un *J. Baquero Cruz*, kā arī *A. Katsimerou*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: Tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kas pilda pirmās palātas priekšsēdētaja pienākumus, Tiesas priekšsēdētaja vietnieks L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents), tiesnesis Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*],

ģenerāladvokāts: Dž. Hogans [*G. Hogan*],

sekretārs: R. Skjāno [*R. Schiano*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2021. gada 10. februāra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2021. gada 15. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – grieķu.

Spriedums

1 Apelācijas sūdzībā *Vialto Consulting Kft.* (turpmāk tekstā – "*Vialto*") lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2019. gada 26. jūnija spriedumu *Vialto Consulting*/Komisija (T-617/17, nav publicēts, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums", EU:T:2019:446), ar kuru Vispārējā tiesa ir noraidījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas prasību atlīdzināt kaitējumu, kas tai esot nodarīts, kā tā apgalvo, Eiropas Komisijas un Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) prettiesiskās rīcības dēļ saistībā ar apelācijas sūdzības iesniedzējas izslēgšanu no pakalpojumu sniegšanas līguma ar atsauces numuru TR2010/0311.01-02/001 (turpmāk tekstā – "attiecīgais līgums").

Atbilstošās tiesību normas

Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96

2 Padomes Regulas (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV 1996, L 292, 2. lpp.), 4. pantā ir paredzēts:

"Apskates un pārbaudes uz vietas Komisija sagatavo un veic ciešā sadarbībā ar attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ko laikus informē par apskašu un pārbaužu objektu, mērķi un tiesisko pamatu tā, lai tās var sagatavot visu vajadzīgo palīdzību. Šajā sakarā attiecīgās dalībvalsts amatpersonas var piedalīties kontrolēs un pārbaudēs uz vietas.

Turklāt, ja attiecīgā dalībvalsts to vēlas, Komisija un dalībvalsts kompetentās iestādes var kopīgi veikt apskates un pārbaudes uz vietas."

3 Šīs regulas 7. pantā ir noteikts:

"1. Komisijas inspektoriem saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem, kas attiecas uz valsts administratīvajiem inspektoriem, un atbilstoši valsts tiesību aktiem ir pieejama visa informācija un dokumenti par attiecīgajām darbībām, kas ir vajadzīgi apskašu un pārbaužu uz vietas pienācīgai veikšanai. Tie var izmantot to pašu inspicēšanas aprīkojumu, kuru izmanto valsts administratīvie inspektori, un kopēt svarīgus dokumentus.

Apskates un pārbaudes uz vietas jo īpaši var skart:

[..]

– datorā ievadītos datus,

[..]

2. Vajadzības gadījumā pēc Komisijas lūguma, jo īpaši lai aizsargātu pierādījumus, dalībvalstīm saskaņā ar valsts likumu jāveic attiecīgi piesardzības pasākumi."

4 Minētās regulas 9. pants ir formulēts šādi:

"Ja 5. pantā minētie uzņēmēji pretojas apskatēm vai pārbaudēm uz vietas, attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar valsts likumiem sniedz Komisijas inspektoriem tādu palīdzību, kāda tiem ir vajadzīga, lai tie varētu veikt savu pienākumu, veicot apskati vai pārbaudi uz vietas.

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus atbilstoši valsts likumiem."

Lēmums 1999/352/EK, EOTK, Euratom

5 Komisijas Lēmuma 1999/352/EK, EOTK, Euratom, (1999. gada 28. aprīlis), ar ko izveido Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) (OV 1999, L 136, 20. lpp.), 2. panta 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēts:

"Birojs īsteno Komisijas pilnvaras ārējo administratīvo izmeklēšanu jomā ar mērķi pastiprināt cīņu pret krāpšanu, korupciju un jebkuru citu nelikumīgu darbību, kas negatīvi ietekmē Kopienas finanšu intereses, kā arī pret jebkuru citu nodarījumu vai darbību, kas pārkāpj Kopienas noteikumus."

Regula (EK) Nr. 718/2007

6 Komisijas Regulas (EK) Nr. 718/2007 (2007. gada 12. jūnijs), ar kuru īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 1085/2006, ar ko izveido Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (IPA) (OV 2007, L 170, 1. lpp.), 1. apsvērumā ir noteikts:

"Regulas (EK) Nr. 1085/2006 (turpmāk – IPA regula) mērķis ir nodrošināt pirmspievienošanās palīdzību saņēmējvalstīm un atbalstīt tās pārejas periodā no Regulas I pielikuma uz II pielikumu un ceļā uz dalību Eiropas Savienībā."

7 Regulas Nr. 718/2007 10. panta 1. punktā ir noteikts:

"Ja 2., 3. un 4. punktā nav noteikts citādi, decentralizēto pārvaldību, kad Komisija uztic dažu darbību pārvaldību saņēmējvalstij, saglabājot vispārēju galīgu atbildību par vispārējā budžeta izpildi saskaņā ar [Padomes] Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 [(2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV 2002, L 248, 1. lpp.)] 53.c pantu un EK līgumu atbilstošajiem noteikumiem, piemēro IPA regulā noteiktās palīdzības īstenošanai.

IPA regulā noteiktās palīdzības nolūkā decentralizētā pārvaldība aptver vismaz izsoļu organizēšanu [iepirkumu pārvaldību], līgumu slēgšanu un maksājumus.

[..]"

8 Šīs regulas 21. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

"Saņēmējvalsts nozīmē šādas dažādas struktūras un iestādes:

[..]

f) funkcionālu struktūru katram IPA komponentam vai programmai,

[..]."

9 Minētās regulas 28. pantā ir paredzēts:

"1. Katram IPA komponentam vai programmai izveido funkcionālo struktūru, kas darbojas palīdzības pārvaldībai [pārvaldībā] un īstenošanai [īstenošanā] saskaņā ar IPA regulu.

Funkcionālā struktūra ir struktūra vai struktūru kopums saņēmējvalsts pārvaldē.

2. Funkcionālā struktūra atbild par attiecīgās vienas vai vairāku programmu pārvaldību un īstenošanu saskaņā ar drošas finanšu pārvaldības principu. Šim nolūkam tā veic vairākas funkcijas, tostarp:

[..]

f) organizē izsoles [iepirkuma] procedūras, mērķfinansējuma piešķiršanas procedūras, tiem sekojošo līgumu slēgšanu, maksājumu veikšanu un līdzekļu atgūšanu no galīgā atbalsta saņēmēja;

[..]."

Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013

10 Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 atcelšanu (OV 2013, L 248, 1. lpp.), 3. pantu:

"1. Birojs īsteno pilnvaras, kas ar Regulu (Euratom, EK) Nr. 2185/96 uzticētas Komisijai, lai veiktu pārbaudes uz vietas un inspekcijas dalībvalstīs un – saskaņā ar spēkā esošiem sadarbības un savstarpējās palīdzības nolīgumiem un citiem juridiskiem instrumentiem – trešās valstīs un starptautisku organizāciju telpās.

[..]

2. Lai noteiktu, vai saistībā ar dotācijas nolīgumu vai lēmumu vai līgumu, kas attiecas uz Savienības finansējumu, ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finanšu intereses, Birojs saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kuras izklāstītas Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96, var pie uzņēmējiem veikt pārbaudes uz vietas un inspekcijas.

[..]"

11 Šīs regulas 11. pantā ir noteikts:

"1. Kad Birojs ir pabeidzis izmeklēšanu, ģenerāldirektora vadībā sagatavo ziņojumu. Minētajā ziņojumā norāda izmeklēšanas juridisko pamatu, veiktās procedūras, konstatētos faktus un to provizorisku juridisko klasifikāciju, konstatēto faktu aptuveno finanšu ietekmi, informāciju par 9. pantā noteikto procesuālo garantiju ievērošanu un izmeklēšanas secinājumus.

Ziņojumam pievieno ģenerāldirektora ieteikumus attiecībā uz to, vai būtu vai nebūtu jāveic kādas darbības. Piemērotos gadījumos minētajos ieteikumos norāda disciplinārus, administratīvus,

finanšu un/vai tiesvedības pasākumus, kas būtu jāveic iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām un attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, un jo īpaši dara zināmas aptuvenās atgūstamās summas, kā arī konstatēto faktu provizorisku juridisko klasifikāciju.

[..]

3. Pēc ārējas izmeklēšanas sagatavotus ziņojumus un ieteikumus, kā arī citus atbilstīgus saistītus dokumentus nosūta attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz ārēju izmeklēšanu, un vajadzības gadījumā arī attiecīgajai iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai.

[..]"

OLAF pamatnostādnes darbiniekiem par digitālās kriminālistikas procedūrām

12 2016. gada 15. februāra *OLAF* pamatnostādņu darbiniekiem par digitālās kriminālistikas procedūrām (turpmāk tekstā – "*OLAF* pamatnostādnes") 4. panta 3. un 4. punktā ir noteikts:

"3. Digitālās kriminālistikas operācijas sākumā *DES* [(*OLAF* digitālo pierādījumu speciālists)]: 1) dokumentē un nofotografē visus digitālo datu nesējus, uz kuriem attiecas kriminālistikas operācija, kā arī fizisko vidi un izkārtojumu; 2) veic digitālo datu nesēju uzskaiti. Uzskaite jāiekļauj "Digitālās kriminālistikas operācijas ziņojumā", un tam jāpievieno fotogrāfijas.

4. Parasti *DES* vajadzētu veikt 3. punktā minēto ierīču pilnīgu digitālo kriminālistikas ieguvi. Ja tas ir iespējams, *DES* un izmeklētājs kopā iepriekš pārbauda šīs ierīces, lai noteiktu, vai tajās var būt dati, kas, iespējams, ir būtiski izmeklēšanā, un vai būtu piemērota daļēja digitālā kriminālistikas ieguve. Ja tā, *DES* tā vietā var veikt datu daļēju digitālo kriminālistikas ieguvi. Digitālā kriminālistikas attēla iegūšanas laikā reģistrē īsu satura aprakstu un *DES* pievienotu lietas atsauces numuru."[Brīvs tulkojums]

13 *OLAF* pamatnostādņu 8. panta 2. un 4. punktā ir paredzēts:

"2. *DES* digitālās kriminālistikas attēlu pārsūta uz kriminālistikas laboratorijā esošo kriminālistikas datņu serveri. Šādi pārsūtītā datne kļūst par kriminālistikas darba datni. *DES* būtu jāinformē izmeklētājs, tiklīdz kriminālistikas darba datne ir gatava.

[..]

4. Kad kriminālistikas darba datne ir pieejama, izmeklētājs ar SPS [satura pārvaldības sistēmas] Izlūkošanas pieprasījumu moduļa starpniecību izsūta rakstiskus pieprasījumus, lai iezīmētu kriminālistikas darba datni un vajadzības gadījumā saņemtu *DES* vai operatīvā analītiķa palīdzību, lai identificētu izmeklēšanai būtiskos datus. Pēdējā pieprasījumā jāizklāsta meklēšanas mērķis un kāda veida pierādījumus un/vai apstiprinājumus izmeklētājs meklē. Atbildot uz izmeklētāja rakstisku pieprasījumu, kopā ar izmeklētāju *DES* no digitālās kriminālistikas darba datnes iegūst meklēšanas kritērijiem atbilstīgus datus, kuriem izmeklētājam tiek piešķirta piekļuve "vienīgi lasīšanas" režīmā."

Tiesvedības priekšvēsture

14 Tiesvedības priekšvēsture ir izklāstīta pārsūdzētā sprieduma 1.–23. punktā, un šīs tiesvedības vajadzībām to var apkopot šādi.

15 *Vialto* ir saskaņā ar Ungārijas tiesībām dibināta sabiedrība, kas sniedz konsultāciju pakalpojumus uzņēmumiem un vienībām, kas pieder privātajam un sabiedriskajam sektoram.

16 2011. gada 22. aprīlī Komisija decentralizētas pārvaldības sistēmas ar *ex ante* kontroli ietvaros noslēdza finansēšanas nolīgumu ar Turcijas Republiku, kas bija daļa no Pirmspievienošanās palīdzības instrumentā (IPA) ietilpstošās Turcijas Republikai paredzētās nacionālās programmas saskaņā ar komponentu "Pārejas palīdzība un iestāžu veidošana". Kā funkcionālā struktūra Regulas Nr. 718/2007 21. panta izpratnē tika noteikta *Central Finance and Contracts Unit* (*CFCU*), Turcijas administratīvā iestāde.

17 2013. gada 17. decembrī *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* pielikumā (OV 2013/S 244-423607) ar atsauci EuropeAid/132338/D/SER/TR tika publicēts ierobežots iepirkums attiecībā uz kvalitātes kontroles ārpakalpojumu sniegšanu projektā TR2010/0311.01 *Digitization of Land Parcel Identification System* (Zemes gabalu identifikācijas sistēmas digitalizācija) (turpmāk tekstā – "attiecīgais projekts"). Iepirkumā norādītā līgumslēdzēja iestāde bija *CFCU*.

18 Minētajam iepirkumam atbilstošais līgums 2014. gada 19. septembrī tika piešķirts konsorcijam, kuru koordinēja *Agrotec SpA* (turpmāk tekstā – "konsorcijs") un kurš sastāvēja no pieciem dalībniekiem, tostarp *Vialto*. Konsorcijs parakstīja ar *CFCU* attiecīgo līgumu.

19 Pēc izmeklēšanas sākšanas saistībā ar aizdomām par korupciju vai krāpšanu, kas izdarīta attiecīgā projekta ietvaros, *OLAF* nolēma veikt pārbaudes un apskates *Vialto* telpās (turpmāk tekstā –"pārbaude uz vietas").

20 2016. gada 7. aprīlī *OLAF* izdeva divas pilnvaras, ieceļot darbiniekus, kuri ir atbildīgi par pārbaudes uz vietas un digitālās kriminālistikas operācijas veikšanu. Saskaņā ar šo pilnvaru nosacījumiem pārbaudes uz vietas mērķis bija apkopot *Vialto* rīcībā esošos pierādījumus par tās iespējamo līdzdalību korupcijas un krāpšanas darbībās, kuras, iespējams, ir izdarītas saistībā ar attiecīgo projektu. Digitālās kriminālistikas operācijas mērķis bija iegūt, tostarp, digitālos kriminālistikas attēlus no visām *Vialto* digitālajām ierīcēm, kas izmantotas attiecīgā projekta pārvaldībai, no *Vialto* vadības un darbinieku elektroniskās sarakstes, no funkcionālajām e-pasta pastkastītēm, kas izmantotas attiecīgā projekta īstenošanai, kā arī no *Vialto* tīkla datnēm un mapēm, kas varētu būt būtiskas izmeklēšanā.

21 Pārbaude uz vietas un digitālās kriminālistikas operācija tika veikta no 2016. gada 12. līdz 14. aprīlim. *OLAF* sagatavoja sanāksmes protokolu par katru pārbaudes dienu. 2016. gada 14. aprīļa sanāksmes protokolā tika norādīts, ka *Vialto* esot atteikusies sniegt *OLAF* noteiktu informāciju. *Vialto* pārstāvis ir parakstījis katru sanāksmes protokolu un vajadzības gadījumā sniedzis komentārus.

22 Ar 2016. gada 6. maija vēstuli *Vialto* iesniedza sūdzību *OLAF*, kurā tā apstrīdēja un komentēja noteiktu šajos sanāksmes protokolos ietverto informāciju. *OLAF* uz šo sūdzību atbildēja 2016. gada 8. jūlija vēstulē.

23 *OLAF* 2016. gada 14. septembra vēstulē informēja *Vialto*, ka tā tiek uzskatīta par personu, uz kuru attiecas izmeklēšana saistībā ar aizdomām par korupciju vai krāpšanu attiecīgā projekta ietvaros, un aicināja *Vialto* iesniegt apsvērumus desmit dienu laikā.

24 Ar 2016. gada 23. septembra vēstuli *Vialto* iesniedza *OLAF* apsvērumus un paziņoja, ka tā esot rīkojusies saskaņā ar piemērojamajiem noteikumiem un ievērojusi visus nosacījumus likumīgai *OLAF* piekļuvei tās datiem.

25 2016. gada 29. septembra vēstulē *CFCU* informēja *Agrotec* par pārbaudes uz vietas *Vialto* telpās norisi un to, ka *Vialto* nebija piekritusi piešķirt *OLAF* piekļuvi noteiktai informācijai, ko tas pieprasīja izmeklēšanas veikšanai. Tā piebilda, ka *OLAF* uzskata, ka *Vialto* ar savu rīcību esot pārkāpusi attiecīgajam līgumam piemērojamo vispārīgo nosacījumu (turpmāk tekstā –"vispārīgie nosacījumi") 25. pantu, kas attiecas uz Savienības iestāžu veiktajām apskatēm, pārbaudēm un revīzijām. Tā arī precizēja, ka *OLAF* izvērtēja situāciju kopā ar kompetentajiem Komisijas dienestiem. Apgalvojot, ka saskaņā ar vispārīgajiem nosacījumiem *Agrotec* bija tās vienīgā kontaktpersona visos līgumiskajos un finanšu jautājumos, *CFCU* informēja šo sabiedrību, ka tā preventīvos nolūkos aptur *Agrotec* iesniegto rēķinu apmaksu vismaz līdz *OLAF* izmeklēšanas pabeigšanai.

26 Ar 2016. gada 13. oktobra vēstuli Komisijas Kaimiņattiecību politikas un paplašināšanās sarunu ģenerāldirektorāts (ĢD) (turpmāk tekstā – "Paplašināšanās ĢD") informēja *CFCU* par *Vialto* atteikumu pretēji vispārīgo nosacījumu 25. pantam sadarboties *OLAF* veiktajā izmeklēšanā un aicināja *CFCU* veikt nepieciešamos pasākumus saskaņā ar vispārīgajiem nosacījumiem un šajā ziņā apsvērt attiecīgā līguma izpildes vai *Vialto* izpildāmās daļas apturēšanu kā vienu no iespējamajiem pasākumiem, pamatojoties uz vispārīgo nosacījumu 25. un 35. pantu. Tas piebilda, ka uzskata, ka par summām, kas *Vialto* samaksātas saskaņā ar attiecīgo līgumu, nav tiesību uz finansējumu no Savienības budžeta, un lūdza *CFCU* precīzi noskaidrot šīs summas.

27 Ar 2016. gada 9. novembra vēstuli *OLAF* informēja *Vialto*, ka tā izmeklēšana ir pabeigta un ka tā galīgais izmeklēšanas ziņojums ir nosūtīts Paplašināšanās ĢD, un informēja par saviem šim ģenerāldirektorātam sniegtajiem ieteikumiem veikt atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu procedūru un sankciju piemērošanu, kas izriet no *Vialto* nopietna vispārīgo nosacījumu pārkāpuma.

28 Ar 2016. gada 11. novembra vēstuli *CFCU* informēja *Agrotec* par *OLAF* izmeklēšanas pabeigšanu un par tā secinājumu, ka *Vialto* ir pārkāpusi vispārīgo nosacījumu 25. pantu. *CFCU* arī informēja *Agrotec* par savu lēmumu pilnībā izslēgt *Vialto* no attiecīgā līguma visos tā aspektos un turpināt izpildīt minēto līgumu, nevis, ievērojot Paplašināšanās ĢD ieteikumu, apturēt šī paša līguma izpildi. Līdz ar to *CFCU* lūdza *Agrotec* nekavējoties pārtraukt *Vialto* darbību un veikt nepieciešamos pasākumus, lai to izslēgtu no konsorcija, proti, sastādot attiecīgā līguma papildinājumu.

29 Ar *CFCU* adresētu 2016. gada 5. decembra vēstuli *Vialto* apstrīdēja tās izslēgšanu no attiecīgā līguma. 2017. gada 10. janvāra vēstulē *CFCU* noraidīja *Vialto* argumentus.

30 2016. gada 13. decembrī *CFCU* un *Agrotec* parakstīja attiecīgā līguma papildinājumu, lai svītrotu *Vialto* no konsorcija locekļu saraksta un izdarītu atbilstošus secinājumus, it īpaši no finanšu viedokļa.

Prasība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

31 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 7. septembrī, *Vialto* cēla prasību piespriest Komisijai izmaksāt tai atlīdzību 320 944,56 EUR un 150 000 EUR apmērā, pieskaitot procentus, kā atlīdzību attiecīgi par apgalvoto materiālo un morālo kaitējumu saistībā ar Komisijas un *OLAF* iespējami prettiesisko rīcību, kas saistīta ar tās izslēgšanu no attiecīgā līguma.

32 Šīs prasības pieteikuma pamatojumam *Vialto* izvirzīja divus iebildumus attiecībā uz *OLAF* pārmestās rīcības prettiesiskumu, kuri attiecās, pirmkārt, uz Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punkta pārkāpumu un, otrkārt, uz tiesību uz labu pārvaldību, nediskriminācijas principa, samērīguma principa, kā arī tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu. Papildus *Vialto* iesniedza iebildumu par Komisijas rīcības prettiesiskumu, kas izriet no tiesību tikt uzklausītam pārkāpuma.

33 Tiesas sēdē Vispārējā tiesā *Vialto* atteicās no lūguma atlīdzināt apgalvoto mantisko kaitējumu un samazināja morālā kaitējuma atlīdzināšanai prasīto summu līdz 25 000 EUR, ieskaitot procentus.

34 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa, konstatējusi, ka Komisija ir kļūdaini apstrīdējusi tās kompetenci un, pamatojoties uz to – prasības pieņemamību, noraidīja visus *Vialto* izvirzītos iebildumus pret *OLAF* un Komisiju.

35 Vispārējā tiesa vispirms pārsūdzētā sprieduma 69.–73. punktā uzskatīja, ka datus, kuriem *OLA*F darbinieki lūdza piekļuvi, šajā lietā var uzskatīt par būtiskiem *OLAF* izmeklēšanā un ka digitālā kriminālistikas attēla izgatavošana ietilpst Komisijai saskaņā ar Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punktu piešķirtajās pilnvarās. Vispārējā tiesa no tā pārsūdzētā sprieduma 74. un 80. punktā secināja, ka, pieprasot *Vialto* piekļuvi šiem datiem, lai veiktu analīzi, *OLAF* darbinieki nav izdarījuši nevienu šīs tiesību normas pārkāpumu.

36 Pēc tam tā noraidīja *Vialto* argumentus par to, ka *OLAF* ir pārkāpis tiesības uz labu pārvaldību, nediskriminācijas principu, samērīguma principu un tiesiskās paļāvības aizsardzības principu. Attiecībā uz šo pēdējo principu, pēc tam, kad Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 114. punktā atgādināja nosacījumus, kas jāizpilda, lai indivīds varētu uz to atsaukties, tā minētā sprieduma 116. un 117. punktā konstatēja, ka šajā lietā *OLAF* darbinieki nolēma atkāpties no *OLAF* pamatnostādnēs paredzētās procedūras attiecībā uz datu, kā arī šajā nolūkā izmantotā informācijas nesēja ieguves un apstrādes vietu, pēc tam, kad *Vialto* bija atteikusies apmierināt viņu likumīgos pieprasījumus ievākt datus. Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 118. punktā no tā secināja, ka *Vialto* nevar sev par labu atsaukties uz pietiekami būtisku tādas tiesiskās paļāvības aizsardzības – kas tai bija radusies saistībā ar to, ka tās labā varētu tikt piemērota atkāpi saturoša prakse,– principa pārkāpumu, neraugoties uz tās atteikumu apmierināt *OLAF* darbinieku lūgumus atbilstoši Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punktam.

37 Visbeidzot Vispārējā tiesa noraidīja *Vialto* iebildumu par to, ka Komisija ir pārkāpusi tās tiesības tikt uzklausītai, konstatējot, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 121. punktā, ka *Vialto* ar *OLAF* adresētajām vēstulēm bija iesniegusi apsvērumus par pārbaudi uz vietas, un, otrkārt, minētā sprieduma 122. punktā, ka lēmumu izslēgt *Vialto* no attiecīgā līguma bija pieņēmusi *CFCU*, kurai nebija saistoša Paplašināšanās ĢD pieņemtā nostāja šajā ziņā.

38 Līdz ar to Vispārējā tiesa pilnībā noraidīja *Vialto* celto prasību, nepārbaudot nosacījumus attiecībā uz to, vai starp pārmesto rīcību un apgalvotajiem zaudējumiem pastāv pietiekoši tieša cēloņsakarība, kā arī attiecībā uz minēto zaudējumu esamību.

Lietas dalībnieku prasījumi

39 Apelācijas sūdzībā *Vialto* lūdz Tiesu:

– atcelt pārsūdzēto spriedumu, un

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

40 *Vialto* precizē, ka atcelšanas gadījumā tā atstāj Tiesas ziņā izlemt, vai nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu pēc būtības.

41 Komisijas lūdz Tiesu:

– noraidīt apelācijas sūdzību kā nepamatotu un

– piespriest *Vialto* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

42 Apelācijas sūdzības pamatojumam *Vialto* izvirza trīs pamatus. Pirmie divi pamati attiecas uz Vispārējās tiesas pieļautajām kļūdām, ciktāl tā noraidīja divus iebildumus, kas attiecas, pirmkārt, uz Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punkta pārkāpumu, un, otrkārt, uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu. Trešais pamats attiecas uz Vispārējās tiesas pieļautajām kļūdām, ciktāl tā noraidīja iebildumu, kas izriet no tiesību tikt uzklausītam pārkāpuma.

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punkta pārkāpumu

Par pirmā pamata pirmo un otro daļu

– *Lietas dalībnieku argumenti*

43 Pirmā pamata pirmajā un otrajā daļā *Vialto* apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi vairākas kļūdas saistībā ar *OLAF* piekļuves un datu vākšanas pilnvarām, veicot pārbaudi uz vietas.

44 Pirmkārt, Vispārējā tiesa, pirms tā pārsūdzētā sprieduma 80. punktā kļūdaini secināja, ka *OLAF* nav pārkāpis Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punktu, kad tas lūdza *Vialto* piekļuvi šī sprieduma 71. punktā minētajiem datiem, esot sagrozījusi faktus divos veidos.

45 Pirmām kārtām, lieta, kurā tika pasludināts pārsūdzētais spriedums, attiecoties uz jautājumu par šīs tiesību normas pārkāpumu, kas izriet no *OLAF* lūguma ievākt šos datus un nevis no tā lūguma piekļūt minētajiem datiem.

46 Šīs sagrozīšanas rezultātā Vispārējā tiesa esot nepareizi piemērojusi tiesības, jo tai Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punktā paredzētās piekļuves tiesības esot bijis jāinterpretē tādējādi, ka tās ietver, pirmkārt, ļoti plašas izmeklēšanas tiesības, kas attiecas uz visām šajā tiesību normā paredzētajām informācijas kategorijām, un, otrkārt, tiesības vākt tikai tos datus, kas saistīti ar darbībām, uz kurām attiecas pārbaude.

47 Otrām kārtam, Vispārējā tiesa esot sagrozījusi faktus, pārsūdzētā sprieduma 80. punktā nekonstatējot, ka *Vialto* bija piešķīrusi *OLAF* piekļuvi attiecīgajiem datiem. It īpaši Vispārējai tiesai esot bijis jāņem vērā *OLAF* sanāksmes par pārbaudes trešo dienu protokola pielikums, ko *Vialto* bija pievienojusi savam prasības pieteikumam. No šī dokumenta izrietot, ka *Vialto* bija sniegusi *OLAF* pilnīgu piekļuvi tās grāmatvedības sistēmai un darījumiem.

48 Otrkārt, pārsūdzētajā spriedumā neesot pamatots minētā sprieduma 74. punktā izdarītais konstatējums, ka dati, kurus *OLAF* pieprasīja ievākt šajā lietā, bija saistīti ar attiecīgajām darbībām un vajadzīgi pienācīgas pārbaudes uz vietas veikšanai Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punkta izpratnē. Šāds secinājums tātad būtu patvaļīgs.

49 Treškārt, šajā konstatējumā, kas pārņemts arī pārsūdzētā sprieduma 83. punktā, esot pieļauta tiesību kļūda, jo pirms meklēšanas ar atslēgvārdiem nevarēja tikt uzskatīts, ka visi *OLAF* pieprasītie dati, it īpaši visa divu *Vialto* darbinieku sarakste un datoru saturs, kā arī viss tās serveris un visu kopš 2012. gada veikto darījumu kopijas, bija saistīti ar darbībām, uz kurām attiecās izmeklēšana, un bija tai vajadzīgi, tāpēc *OLAF* bija tiesības tos ievākt.

50 Ceturtkārt, Vispārējā tiesa esot sagrozījusi faktus, pārsūdzētā sprieduma 75. punktā konstatējot, ka *Vialto* esot iebildusi tikai pret šo datu vākšanu uz *OLAF* telpās pārnesamiem datu nesējiem, lai gan *Vialto* jau no paša sākuma un vispārīgā veidā bija iebildusi pret tādu datu vākšanu, kuriem nav saistības ar pārbaudāmo projektu.

51 Komisija lūdz pirmā pamata pirmo un otro daļu noraidīt kā nepamatotus.

– *Tiesas vērtējums*

52 Pirmkārt, nav atbalstāms *Vialto* izvirzītais arguments, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa esot sagrozījusi tās iebilduma, ko tā bija izvirzījusi savā prasības pieteikumā pirmajā instancē par *OLAF* pārmestās rīcības prettiesiskumu saistībā ar Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punkta pārkāpumu, apjomu.

53 Ir jānorāda, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 62. punktā konstatēja, ka *Vialto* pārmet *OLAF*, ka tas lūdza iespēju savākt datus, kas nebija saistīti ar attiecīgo projektu, pārkāpjot minēto tiesību normu. Turklāt Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 75. punktā precizēja, ka *Vialto* apgalvo, ka ļāva *OLAF* darbiniekiem piekļūt visiem pieprasītajiem datiem un iebilda vienīgi pret šo datu vākšanu.

54 Līdz ar to nevar uzskatīt, ka Vispārējā tiesa prasības pieteikumu pirmajā instancē interpretēja tādējādi, ka šis iebildums attiecās uz jautājumu par Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punkta pārkāpumu, kas izriet drīzāk no *OLAF* lūguma piekļūt šiem datiem, nevis no šo datu vākšanas.

55 Otrkārt, attiecībā uz *Vialto* apgalvojumu, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi faktus, pārsūdzētā sprieduma 80. punktā nekonstatējot, ka *Vialto* bija piešķīrusi *OLAF* piekļuvi visiem pieprasītajiem datiem, ir jānorāda, ka šis punkts ir Vispārējās tiesas argumentācijas par Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punkta interpretāciju secinājums un ka tajā nav ietverts nekāds *Vialto* rīcības vērtējums. No tā izriet, ka šis apgalvojums ir balstīts uz kļūdainu šī punkta izpratni.

56 Turklāt, pat pieņemot, ka *Vialto* ar šo apgalvojumu vēlējās apstrīdēt iemeslus, kas Vispārējai tiesai lika izdarīt šādu secinājumu, ir jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 63.–78. punktā nav konstatēts, ka *Vialto* būtu atteikusies piešķirt *OLAF* piekļuvi pārsūdzētā sprieduma 71. punktā minētajiem datiem.

57 Savukārt pārsūdzētā sprieduma 79. punktā Vispārējā tiesa konstatēja, ka *OLAF* darbinieki pabeidza pārbaudi uz vietas un digitālās kriminālistikas operāciju, nesaņemot no *Vialto* datus, kurus tā uzskatīja par profesionālo noslēpumu vai tādiem, uz kuriem attiecas līguma noteikumi, uz kuriem tā atsaucas.

58 Šajā ziņā ir jāatgādina, kā izriet no LESD 256. panta 1. punkta otrās daļas un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas, ka apelācijas sūdzību var iesniegt tikai par tiesību jautājumiem. Tādējādi vienīgi Vispārējās tiesas kompetencē ir konstatēt un izvērtēt atbilstošos faktus, kā arī izvērtēt pierādījumus. Tātad šo faktu un šo pierādījumu vērtējums, izņemot to sagrozīšanas gadījumus, nav tiesību jautājums, kas pats par sevi būtu pakļauts pārbaudei Tiesā apelācijas tiesvedībā (spriedums, 2021. gada 25. februāris, *Dalli*/Komisija, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 73. punkts un tajā minētā judikatūra).

59 Šādai sagrozīšanai ir acīmredzami jāizriet no lietas materiāliem tādējādi, lai nebūtu jāveic jauna faktu un pierādījumu izvērtēšana. Apelācijas sūdzības iesniedzējam ir precīzi jānorāda elementi, kurus Vispārējā tiesa esot sagrozījusi, un jāpierāda kļūdas analīzē, kuru dēļ tā savā vērtējumā esot pieļāvusi šo sagrozīšanu (spriedums, 2020. gada 4. marts, *Tulliallan Burlington*/*EUIPO*, no C-155/18 P līdz C-158/18 P, EU:C:2020:151, 102. punkts un minētā judikatūra).

60 *Vialto* būtībā apgalvo, ka, ja Vispārējā tiesa būtu ņēmusi vērā *OLAF* sanāksmes par pārbaudes uz vietas trešo dienu protokola pielikumu, kurā ir ietverti tās apsvērumi par pārbaudes norisi šajā dienā, tai būtu bijis jākonstatē, ka *Vialto* bija piešķīrusi *OLAF* pilnīgu piekļuvi pieprasītajiem datiem.

61 Taču ir jānorāda, ka šādā dokumentā ir ietverti *Vialto* apsvērumi par pārbaudes norisi, un tas ļauj vienīgi konstatēt *Vialto* viedokli par šo norisi. Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 75. punktā precizēja, ka *Vialto* apgalvo, ka tā ir ļāvusi *OLAF* darbiniekiem piekļūt visiem pieprasītajiem datiem.

62 No tā izriet, ka *Vialto* izvirzītais arguments neļauj pierādīt, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi atbilstošos faktus vai pierādījumus, līdz ar to šis arguments ir jānoraida kā nepamatots.

63 Treškārt, attiecībā apgalvoto pamatojuma par pārsūdzētā sprieduma 74. punktā minēto konstatējumu nenorādīšanu, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru pienākums norādīt pamatojumu Vispārējai tiesai neliek sniegt izklāstu, kurā tā vienu pēc otra izsmeļoši izskatītu visu lietas dalībnieku pausto argumentāciju, un tāpēc Vispārējās tiesas pamatojums var tikt izteikts netieši, ar nosacījumu, ka tas ieinteresētajām personām ļauj uzzināt iemeslus, kādēļ

Vispārējā tiesa nav pieņēmusi to argumentus, un sniedz Tiesai pietiekamu informāciju, lai tā varētu veikt pārbaudi (spriedums, 2020. gada 25. jūnijs, *Satcen*/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, 96. punkts un tajā minētā judikatūra).

64 Šajā lietā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 66.–73. punktā ir izklāstījusi iemeslus, kādēļ tā nosprieda, ka dati, kurus *OLAF* lūdza ievākt, ir saistīti ar attiecīgajām darbībām un vajadzīgi pienācīgas pārbaudes uz vietas veikšanai Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punkta izpratnē.

65 No šiem punktiem izriet, ka šāds konstatējums vispirms ir balstīts uz šīs tiesību normas formulējumu, no kura, pēc Vispārējās tiesas domām, izriet, pirmkārt, ka *OLAF* ir atļauts piekļūt visai informācijai un dokumentiem, kuri saistīti ar faktiem, kas attiecas uz tā izmeklēšanu, un veikt to dokumentu kopijas, kas vajadzīgi, lai veiktu pārbaudi uz vietas, un, otrkārt, ka *OLAF* ir zināma rīcības brīvība, nosakot, kuri dati šajā ziņā ir būtiski. Pēc tam Vispārējā tiesa balstījās uz *OLAF* šajā lietā veiktās izmeklēšanas priekšmetu un pieprasītajiem datiem, kuri, pēc Vispārējās tiesas domām, ir tāda veida dati kā minētajā tiesību normā norādītie. Visbeidzot Vispārējā tiesa norādīja uz digitālās kriminālistikas operāciju īpatnībām, it īpaši nepieciešamību veikt datu indeksāciju, veicot attiecīgo datu digitālos attēlus, lai varētu identificēt izmeklēšanai nozīmīgos dokumentus.

66 Šis pamatojums ir pietiekams, lai ļautu, pirmkārt, *Vialto* saprast iemeslus, kuru dēļ tās argumentācija tika noraidīta, un, otrkārt, Tiesai veikt pārbaudi. Līdz ar to, *Vialto* norādītais nepietiekamais pamatojums ir jānoraida kā nepamatots.

67 Ceturtkārt, attiecībā uz apgalvoto tiesību kļūdu saistībā ar Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punkta interpretāciju ir jānorāda, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 74. punktā nosprieda, ka dati, kurus *OLAF* lūdza ievākt šajā lietā, ir saistīti ar attiecīgajām darbībām un vajadzīgi pienācīgas pārbaudes uz vietas veikšanai šīs tiesību normas izpratnē. Tādējādi Vispārējā pārsūdzētā sprieduma 80. punktā secināja, ka, pieprasot *Vialto* piekļūt šiem datiem, lai veiktu to analīzi, *OLAF* nekādi nav pārkāpis šo tiesību normu.

68 Šajā ziņā Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punktā ir paredzēts, ka Komisijas inspektoriem saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem, kas attiecas uz valsts administratīvajiem inspektoriem, un atbilstoši valsts tiesību aktiem ir pieejama visa informācija un dokumenti par attiecīgajām darbībām, kas ir vajadzīgas apskašu un pārbaužu uz vietas pienācīgai veikšanai. Šajā tiesību normā ir precizēts, ka tie var izmantot to pašu inspicēšanas aprīkojumu, kuru izmanto valsts administratīvie inspektori, un kopēt svarīgus dokumentus. Minētajā tiesību normā ir arī noteikts, ka pārbaudes un apskates uz vietas tostarp var attiekties uz datorā ievadītiem datiem.

69 Turklāt no Lēmuma 1999/352 2. panta 1. punkta un Regulas Nr. 883/2013 3. panta 1. punkta izriet, ka Komisijai ar Regulu Nr. 2185/96 piešķirtās pilnvaras veikt pārbaudes un apskates uz vietas īsteno *OLAF*.

70 No šo tiesību normu kombinācijas izriet, ka pārbaudē uz vietas *OLAF* darbiniekiem ar tādiem pašiem nosacījumiem kā valsts administratīvajiem inspektoriem un saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir piekļuve visai informācijai, tostarp datorā ievadītiem datiem, kas ir vajadzīgi pārbaudes uz vietas pienācīgai veikšanai, un ka viņi var izmantot to pašu inspicēšanas aprīkojumu, kuru izmanto valsts administratīvie inspektori, un tostarp kopēt svarīgus dokumentus.

71 Lai gan šajā tiesību normā attiecībā uz nosacījumiem, kas reglamentē *OLAF* darbinieku piekļuvi informācijai, ir atsauce uz attiecīgās dalībvalsts tiesībām, ir jānorāda, ka *Vialto* nekādi neapgalvo, ka *OLAF* būtu pārkāpis attiecīgajā pārbaudē uz vietas piemērojamās Ungārijas tiesību normas, un ka tā šajā ziņā nav izvirzījusi nevienu argumentu.

72 Turklāt ir jānorāda, ka *Vialto* neapstrīd Vispārējās tiesas pārsūdzētā sprieduma 73. punktā minētos konstatējumus attiecībā uz digitālā kriminālistikas attēla izgatavošanu, kurā ir atsauce uz šī sprieduma 44. punktā ietvertajiem paskaidrojumiem. Tomēr Vispārējā tiesa šajos punktos, pamatojoties it īpaši uz *OLAF* pamatnostādņu 4. un 8. pantu, konstatēja, ka šādā procedūrā digitālajā datu nesējā ietverto datu digitālā kriminālistikas attēla izgatavošana ir paredzēta, lai varētu veikt šo datu indeksāciju, kuras mērķis ir savukārt veikt meklēšanu pēc atslēgvārdiem, izmantojot īpašu kriminālistikas datoru programmatūru, lai identificētu *OLAF* izmeklēšanai būtiskos dokumentus.

73 Ciktāl *Vialto* ar savu argumentāciju vēlas pielīdzināt noteiktos digitālos datu nesējos glabāto visu datu digitālā kriminālistikas attēla izgatavošanu tam, ka tiek veikta visu šajos datu nesējos saglabāto dokumentu kopija Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punkta izpratnē, ir jāuzsver, kā to ir norādījis ģenerāladvokāts secinājumu 78. punktā, ka šī darbība ir tikai minēto datu pārbaudes starpposms (spriedums, 2020. gada 16. jūlijs, *Nexans France* un *Nexans*/Komisija, C-606/18 P, EU:C:2020:571 63. punkts).

74 Tādējādi, pat ja šāda attēla izveide no tehniskā viedokļa noteikti nozīmē, ka visi attiecīgie dati uz laiku tiek "nokopēti" tādā stadijā, kad to būtiskums vēl nav ticis pārbaudīts, šī darbība ietilpst Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punktā paredzēto tiesību piekļūt informācijai īstenošanā, jo tā paredzēta tikai tam, lai identificētu dokumentus, kuri ir būtiski izmeklēšanā. Nevar uzskatīt, ka, šādi rīkojoties, *OLAF* iegūst visu attiecīgo dokumentu kopijas šīs tiesību normas izpratnē. No tās formulējuma un sistēmas izriet, ka inspektora tiesības veikt atbilstošo dokumentu kopijas atšķirībā no tiesību piekļūt informācijai īstenošanas nozīmē, ka viņš ilgstoši patur noteiktu dokumentu kopijas, tostarp to dokumentu kopijas, kuriem viņam bija piekļuve, kurus viņš identificēja kā būtiskus viņa veiktajā izmeklēšanā, jo šie dokumenti var tikt izmantoti vēlāk minētajā izmeklēšanā.

75 Šādos apstākļos šķiet, ka Vispārējā tiesa varēja pamatoti uzskatīt, ka šāda digitālā kriminālistikas attēla izveide var tikt saistīta ar *OLAF* saskaņā ar Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punktu piešķirtajām pilnvarām piekļūt informācijai, kas vajadzīga pārbaudes uz vietas pienācīgai norisei, un veikt svarīgo dokumentu kopijas.

76 Līdz ar to *Vialto* nav pierādījusi, ka pārsūdzētā sprieduma 74. un 80. punktā veiktajā Vispārējās tiesas konstatējumā, saskaņā ar kuru lūgums, ko *OLAF* izteica *Vialto*, lai varētu ievākt pārsūdzētā sprieduma 71. punktā minētos datus ar nolūku veikt digitālās kriminālistikas operāciju, nav pretrunā Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punktam, būtu pieļauta tiesību kļūda.

77 Līdz ar to *Vialto* izvirzītā tiesību kļūda attiecībā uz šādu konstatējumu ir jānoraida kā nepamatota.

78 Piektkārt, *Vialto* arguments, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 75. punktā esot sagrozījusi faktus, ir balstīts uz kļūdainu pārsūdzētā sprieduma 75. punkta interpretāciju un arī ir jānoraida kā nepamatots. Vispārējā tiesa šajā punktā vienkārši konstatēja *Vialto* iebildumu pret datu vākšanu uz datu nesēja, kas ir jānogādā ārpus tās telpām, un to *Vialto* neapstrīd.

79 Tādējādi pirmā pamata pirmā un otrā daļa ir jānoraida kā nepamatotas.

Par pirmā pamata trešo daļu

– *Lietas dalībnieku argumenti*

80 Pirmā pamata trešajā daļā *Vialto* apgalvo, pirmkārt, ka pārsūdzētā sprieduma 77. punktā Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, jo tā *Vialto* argumentus, kas pamatoti ar profesionālo noslēpumu un līguma, kas noslēgts ar tās tirdzniecības partneriem, noteikumiem, noraidīja kā nebūtiskus, lai iestātos Savienības ārpuslīgumiskā atbildība. Šādi argumenti esot būtiski, lai konstatētu, ka *OLAF* ir pārkāpis Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punktu, jo tie ļaujot pierādīt, ka *Vialto* izteiktās atrunas attiecībā uz ar izmeklēšanu nesaistītu datu vākšanu ir pamatotas. Saskaņā ar Tiesas judikatūru *Vialto* būtu bijis jāpierāda, ka šādu atrunu izteikšana nav tiesību ļaunprātīga izmantošana.

81 Otrkārt, Vispārējā tiesa esot sagrozījusi prasības pieteikumu, pārsūdzētā sprieduma 79. punktā nospriežot, ka nevar uzskatīt, ka *OLAF* ir piespiedis to pārkāpt tās profesionālo noslēpumu vai ar tās tirdzniecības partneriem noslēgto līgumu noteikumus, jo *Vialto* nekādi neesot apgalvojusi, ka *OLAF* to būtu piespiedis šādi rīkoties.

82 Komisija lūdz pirmā pamata trešo daļu noraidīt kā daļēji nepieņemamu, daļēji neefektīvu un katrā ziņā nepamatotu.

– *Tiesas vērtējums*

83 Attiecībā uz kļūdu tiesību piemērošanā, kas esot pieļauta pārsūdzētā sprieduma 77. punktā, ir jānorāda, ka Vispārējā tiesa šajā punktā konstatēja, ka *Vialto* argumenti, kas balstīti uz profesionālo noslēpumu un līgumiskajām saistībām, kuras tā uzņēmusies attiecībā uz saviem tirdzniecības partneriem, nav būtiski, lai iestātos Savienības ārpuslīgumiskā atbildība, jo to mērķis bija pamatot tās atteikumu izsniegt *OLAF* noteiktus datus, kuriem *OLAF* bija lūdzis piekļuvi, bet nevis pārmest *OLAF* vai Komisijai pietiekami būtisku tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpumu.

84 Šajā kontekstā ar *Vialto* argumentu, saskaņā ar kuru tai bija jāpierāda, ka tās izteiktās atrunas attiecībā uz noteiktu *OLAF* datu vākšanu nav tiesību ļaunprātīga izmantošana, nevar pierādīt, ka ar pirmajā instancē izvirzītajiem argumentiem par profesionālo noslēpumu un līgumiskajām saistībām, ko tā uzņēmusies attiecībā uz saviem tirdzniecības partneriem, var pierādīt pietiekami būtisku tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpumu. Līdz ar to šis arguments ir neefektīvs.

85 Tas pats attiecas uz *Vialto* izvirzīto prasības pieteikuma sagrozīšanu. Pat pieņemot, ka Vispārējā tiesa, kā apgalvo *Vialto*, būtu sagrozījusi prasības pieteikumu pirmajā instancē, uzskatīdama, ka pārsūdzētā sprieduma 79. punktā tai bija jāatbild uz argumentu, kuru šī sabiedrība nebija izvirzījusi saistībā ar *OLAF* izdarīto spiedienu uz *Vialto*, lai tā pārkāptu profesionālo noslēpumu un līgumiskās saistības, kuras tā uzņēmusies attiecībā uz saviem tirdzniecības partneriem, ar šādu kļūdu nevarētu apšaubīt *Vialto* pirmajā instancē izvirzītā pirmā iebilduma noraidīšanu.

86 No Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka iebildumi pret Vispārējās tiesas sprieduma *ad abundantiam* pamatojumiem nevar izraisīt šī sprieduma atcelšanu un līdz ar to ir neefektīvi (spriedums, 2021. gada 25. februāris, *Dalli*/Komisija, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 103. punkts un tajā minētā judikatūra).

87 Līdz ar to pirmā pamata trešā daļa ir jānoraida kā neefektīva un šis pamats ir jānoraida kopumā.

Par otro pamatu, kas attiecas uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

88 Ar otro pamatu *Vialto* izvirza virkni argumentu, lai pierādītu, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 118. punktā ir kļūdaini secinājusi, ka šajā gadījumā *OLAF* darbinieki nav pārkāpuši tiesiskās paļāvības aizsardzības principu.

89 Pirmkārt, pārsūdzētais spriedums neesot pietiekami pamatots, jo tajā neesot paskaidrots iemesls, kādēļ šajā gadījumā nav izpildīts viens no trim nosacījumiem, kas nepieciešami, lai atsauktos uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu.

90 Otrkārt, pārsūdzētā sprieduma 118. punktā esot pieļauta tiesību kļūda, jo tajā neesot ņemta vērā judikatūra par aizliegumu ar atpakaļejošu spēku atsaukt administratīvu tiesību aktu, ar kuru tiek piešķirtas subjektīvas tiesības vai līdzīgas priekšrocības. Garantijas, ko *OLAF* darbinieki snieguši pārbaudes pirmajā dienā attiecībā uz šīs pārbaudes īstenošanas procedūru, esot bijušas likumīgas. Šajā ziņā *Vialto* norāda, ka atkāpe no *OLAF* pamatnostādnēm neesot Regulas Nr. 2185/96 pārkāpums. Līdz ar to *OLAF* darbinieki nebūtu varējuši atcelt šīs garantijas *a posteriori* un pieprasīt, lai pārbaude uz vietas tiktu veikta tā, it kā šādas garantijas nekad nebūtu dotas.

91 Turklāt administratīvā akta atsaukšana ar atpakaļejošu spēku esot aizliegta, pat ja tas būtu jāuzskata par prettiesisku.

92 Treškārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu pārsūdzētā sprieduma 118. punktā nospriežot, ka *Vialto* nevar atsaukties uz tiesiskās paļāvības – kas tai bija radusies saistībā ar to, ka tās labā varētu tikt piemērota atkāpi saturoša prakse,– pārkāpumu, neraugoties uz tās atteikumu apmierināt *OLAF* darbinieku lūgumus atbilstoši Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punktam. Konkrēti, minētā punkta formulējums radot iespaidu, ka *Vialto* ir rīkojusies ļaunticīgi. Turklāt, tā kā *OLAF* darbinieku lūgumi nebija saderīgi ar šo tiesību normu, tās atteikums apmierināt šos lūgumus tātad esot bijis pilnībā likumīgs. Ja *OLAF* darbinieki būtu uzskatījuši, ka *Vialto* ar savu rīcību ir rīkojusies prettiesiski vai kavējusi izmeklēšanu, tiem saskaņā ar Regulas Nr. 2185/96 4. un 9. pantu būtu bijis jālūdz valsts iestāžu palīdzība. *OLAF* darbinieki esot nolēmuši izbeigt pārbaudi, neizmantojot šo procedūru.

93 Komisija uzskata, ka otrais pamats daļēji ir neefektīvs un katrā ziņā tas ir nepamatots.

Tiesas vērtējums

94 Pirmkārt, attiecībā uz apgalvoto pamatojuma nenorādīšanu pārsūdzētajā spriedumā – ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, kas minēta šī sprieduma 63. punktā, pienākums norādīt pamatojumu Vispārējai tiesai neliek sniegt izklāstu, kurā tā vienu pēc otra izsmeļoši izskatītu visu lietas dalībnieku pausto argumentāciju, un tāpēc Vispārējās tiesas pamatojums var tikt izteikts netieši, ar nosacījumu, ka tas ieinteresētajām personām ļauj uzzināt iemeslus, kādēļ Vispārējā tiesa nav pieņēmusi to argumentus, un sniedz Tiesai pietiekamu informāciju, lai tā varētu veikt pārbaudi.

95 Šajā lietā, pēc tam, kad Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 114. punktā atgādināja nosacījumus, kas jāievēro, lai indivīds varētu atsaukties uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu, tā minētā sprieduma 116. punktā konstatēja, ka šajā lietā *OLA*F darbinieki nolēma atkāpties no *OLAF* pamatnostādnēs paredzētās procedūras attiecībā uz datu ieguves un apstrādes vietu, kā arī šajā nolūkā izmantoto informācijas nesēju, pēc tam, kad *Vialto* bija atteikusies apmierināt viņu likumīgos pieprasījumus ievākt datus. Turklāt minētā sprieduma 117. punktā Vispārējā tiesa atgādināja, ka *OLAF*, pamatojoties uz Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punktu, bija tiesības piekļūt datiem, kuriem *Vialto* tam atteica piekļuvi. Vispārējā tiesa minētā sprieduma 118. punktā no tā secināja, ka *Vialto* nevar sev par labu atsaukties uz pietiekami būtisku tādas tiesiskās paļāvības aizsardzības – kas tai bija radusies saistībā ar to, ka tai par labu varētu tikt piemērota atkāpi saturoša prakse,– principa pārkāpumu, neraugoties uz tās atteikumu apmierināt *OLAF* darbinieku lūgumus atbilstoši Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punktam.

96 Tādējādi no pārsūdzētā sprieduma 113.–118. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa uzskatīja, ka *Vialto* nebija pamata atsaukties uz tiesisko paļāvību attiecībā uz tādas vienošanās piemērošanu, kuru tā bija nolēmusi nepildīt.

97 Šis pamatojums ir pietiekams, lai ļautu *Vialto* saprast iemeslus, kuru dēļ tās argumentācija tika noraidīta, un Tiesai veikt pārbaudi. Līdz ar to *Vialto* norādītais nepietiekamais pamatojums ir jānoraida kā nepamatots.

98 Otrkārt, attiecībā uz *Vialto* argumentu, kas balstīts uz Tiesas judikatūru par tiesību akta, kas rada tiesības, atsaukšanas nosacījumiem, pietiek konstatēt, ka *Vialto* pirmajā instancē šo argumentu nav izvirzījusi.

99 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru pamats, kas pirmo reizi izvirzīts apelācijas stadijā Tiesā, ir jānoraida kā nepieņemams. Apelācijas tiesvedībā Tiesas kompetence principā ir ierobežota ar pārbaudi par Vispārējās tiesas veikto vērtējumu par tajā izskatītajiem pamatiem. Ļaut lietas dalībniekam pirmo reizi Tiesā atsaukties uz pamatu, uz kuru tas nav atsaucies iepriekš Vispārējā tiesā, nozīmētu, ka viņš varētu vērsties Tiesā, kuras kompetence apelācijas sūdzību izskatīšanā ir ierobežota, ar lūgumu izskatīt strīdu, kura priekšmets ir plašāks par Vispārējā tiesā izskatīto (spriedums, 2017. gada 30. maijs, *Safa Nicu Sepahan*/Padome, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 109. punkts un tajā minētā judikatūra).

100 Līdz ar to šis arguments ir jānoraida kā nepieņemams.

101 Treškārt, attiecībā uz *Vialto* argumentu, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 118. punktā nospriežot, ka *Vialto* nevar atsaukties uz tiesiskās paļāvības – kas tai bija radusies saistībā ar to, ka tās labā varētu tikt piemērota atkāpi saturoša prakse, – pārkāpumu, neraugoties uz tās atteikumu apmierināt *OLAF* darbinieku lūgumus atbilstoši Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punktam, ir jānorāda, ka, tādējādi atsaucoties uz *Vialto* pienākumu sniegt noteiktu informāciju, lai gan tā bija apņēmusies to darīt, Vispārējā tiesa netieši, bet noteikti nosprieda, ka *Vialto* nevar atsaukties uz tiesisko paļāvību saistībā ar to, ka varētu tikt piemērota vienošanās, kuru tā nolēma neievērot.

102 Ir jāuzskata, ka *Vialto* rīcība, atsakoties ievērot saistības, ko tā ar šādu vienošanos bija uzņēmusies attiecībā uz *OLAF* darbiniekiem, padarīja šīs vienošanās piemērošanu par neiespējamu, un līdz ar to tā nevar atsaukties uz tiesisko paļāvību attiecībā uz tās piemērošanu.

103 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 118. punktā nospriežot, ka *Vialto* nebija pamata atsaukties uz tiesisko paļāvību attiecībā uz tādas vienošanās piemērošanu, kuru tā bija nolēmusi nepildīt.

104 Līdz ar *Vialto* apgalvojums, ka pārsūdzētā sprieduma 118. punktā esot pieļauta tiesību kļūda, ir jānoraida kā nepamatots.

105 Ceturtkārt, attiecībā uz *Vialto* argumentu, saskaņā ar kuru pārsūdzētā sprieduma 118. punkta formulējums rada iespaidu, ka tā esot rīkojusies ļaunticīgi, ir jākonstatē, ka šis arguments ir balstīts uz kļūdainu pārsūdzētā sprieduma interpretāciju, jo minētajā punktā nav ietverts nekāds vērtējums šajā ziņā, un tātad tas ir jānoraida kā nepamatots.

106 Piektkārt, attiecībā uz *Vialto* argumentu, saskaņā ar kuru *OLAF* darbinieku lūgums ievākt datus nebija saderīgs ar Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punktu, no *Vialto* izvirzītā pirmā pamata pārbaudes izriet, ka arī šis arguments ir jānoraida kā nepamatots.

107 Sestkārt, attiecībā uz *Vialto* argumentu, kas balstīts uz Regulas Nr. 2185/96 4. un 9. pantu, ir jākonstatē, ka *Vialto* nav izvirzījis šādu argumentu pirmajā instancē, līdz ar to saskaņā ar šī sprieduma 99. punktā minēto Tiesas pastāvīgo judikatūru tas ir jānoraida kā nepieņemams.

108 Ņemot vērā iepriekš minēto, otrais pamats ir jānoraida kā daļēji nepieņemams un daļēji nepamatots.

Par trešo pamatu, kas attiecas uz tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

109 Ar trešo pamatu *Vialto* apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi vairākas kļūdas, pārsūdzētā sprieduma 121.–123. punktā noraidot tās argumentus par tās tiesību tikt uzklausītai pārkāpumu.

110 Pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 121. punktā ietvertajiem secinājumiem par to, ka *OLAF* esot uzklausījis *Vialto*, neesot nekādas nozīmes, pārbaudot jautājumu par to, vai tās tiesības tikt uzklausītai ir pārkāpis Paplašināšanās ĢD.

111 Otrkārt, Vispārējā tiesa esot sagrozījusi faktus, pārsūdzētā sprieduma 94. un 122. punktā apgalvojot, ka šī ĢD nostāja par attiecībā uz *Vialto* veicamajiem pasākumiem *CFCU* nav saistoša. No lietas materiāliem izrietot, ka šāds lūgums *CFCU* esot bijis saistošs. Citādi nevarētu būt, jo tas pats ĢD finansējot projektu un tādējādi esot parakstījis attiecīgo līgumu.

112 Šāda faktu sagrozīšana būtu izraisījusi to, ka Vispārējā tiesa veic nepareizu tiesību piemērošanu. Vispārējai tiesai esot vajadzējis secināt, ka Paplašināšanās ĢD bija pienākums uzklausīt *Vialto*, pirms tas vērsās *CFCU* ar lūgumu veikt attiecīgajā līgumā paredzētos vajadzīgos pasākumus, ņemot vērā, ka *Vialto* nebija izpildījusi savas līgumsaistības.

113 Treškārt, *Vialto* tiesības tikt uzklausītai šim ĢD esot bijis jāievēro arī saistībā ar tā ieteikumu, ko tas ir pievienojis sava lūguma pielikumā, apturēt attiecīgā līguma izpildi vai *Vialto* izpildāmo daļu. No Tiesas judikatūras, it īpaši tās 2019. gada 4. aprīļa sprieduma OZ/EIB (C-558/17 P, EU:C:2019:289) izrietot, ka tiesības tikt uzklausītam esot jāievēro arī tad, ja Savienības iestāde sniedz nesaistošus ieteikumus.

114 Komisija apstiprina, ka Vispārējā tiesa ir veikusi tiesību tikt uzklausītam analīzi, un lūdz noraidīt trešo pamatu kā nepamatotu.

115 Pirmkārt, pat pieņemot, ka Komisijai pirms ieteikuma nosūtīšanas *CFCU* būtu bijis jāuzklausa *Vialto*, šajā gadījumā *OLAF* kā Komisijas dienests, no kura izriet ieteikums, šo formalitāti esot ievērojis.

116 Otrkārt, Vispārējā tiesa, nesagrozot faktus, esot konstatējusi, ka Komisija tikai aicināja *CFCU* veikt atbilstošus pasākumus, šajā ziņā kā piemēru minot ieteikumus. Komisijas nostāja attiecībā uz *Vialto* šajā ziņā tātad neesot saistoša *CFCU*. Tas, ka Komisija finansēja projektu, nenozīmē, ka šāda viedokļa izteikšana būtu saistoša.

117 Treškārt, 2019. gada 4. aprīļa spriedums OZ/EIB (C-558/17 P, EU:C:2019:289) norādot uz uzklausīšanas iestādē, kas izdevusi ieteikumu, pakārtoto raksturu, savukārt uzsvars tiekot likts uz lēmējinstitūciju. Turklāt situācija lietā, kurā tika taisīts minētais spriedums, atšķiroties no situācijas šajā lietā, jo pirmajā minētajā lietā ieteikumu izdevusī iestāde un lēmējiestāde esot ietilpušas vienā un tajā pašā administratīvajā struktūrā.

Tiesas vērtējums

118 Attiecībā uz kļūdu tiesību piemērošanā, ko Vispārējā tiesa esot pieļāvusi pārsūdzētā sprieduma 122. punktā, ir jānorāda, ka Vispārējā tiesa šajā punktā nosprieda, ka Paplašināšanās ĢD nebija pienākuma uzklausīt *Vialto*, pirms *CFCU* pieņēma lēmumu izslēgt *Vialto* no attiecīgā līguma, pamatojoties uz to, ka *CFCU* pieņēma šo lēmumu un tai nebija saistoša Paplašināšanās ĢD nostāja šajā ziņā.

119 *Vialto* apstrīd šādu secinājumu, norādot, ka, pat pieņemot, ka *CFCU* bija pieņēmusi minēto lēmumu un tai nebija saistoša Paplašināšanās ĢD nostāja šajā ziņā, pēdējam minētajam pirms šādas nostājas pieņemšanas esot bijis jāuzklausa *Vialto*.

120 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka tiesības uz labu pārvaldību ietver tostarp ikvienas personas tiesības tikt uzklausītai, pirms attiecībā uz to tiek veikts individuāls pasākums, kas to nelabvēlīgi ietekmē.

121 Tādējādi tiesības tikt uzklausītam garantē ikvienai personai iespēju administratīvajā procesā un pirms ikviena lēmuma, kas var nelabvēlīgi ietekmēt tās intereses, pieņemšanas lietderīgi un efektīvi izteikt savu viedokli (spriedums, 2020. gada 4. jūnijs, *SEAE*/*De Loecker*, C-187/19 P, EU:C:2020:444, 68. punkts un tajā minētā judikatūra).

122 Tāpat ir jāatgādina, ka tiesības tikt uzklausītam ir daļa no tiesībām uz aizstāvību, kas ir vispārējs Savienības tiesību princips, kurš ir piemērojams pat tad, ja šajā ziņā nav īpaša tiesiskā regulējuma. Šis princips nozīmē, ka tādu lēmumu adresātiem, ar ko būtiski tiek skartas viņu intereses, ir jādod iespēja atbilstoši darīt zināmu savu viedokli par strīdīgā lēmuma pamatojumā pret tiem izvirzītajiem nelabvēlīgajiem elementiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 14. jūnijs, *Marchiani*/Parlaments, C-566/14 P, EU:C:2016:437, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).

123 Turklāt, kā ģenerāladvokāts ir atgādinājis secinājumu 121. punktā, tiesību uz aizstāvību, kurās ietilpst tiesības tikt uzklausītam, pārkāpums ir jāizvērtē, ņemot vērā katras lietas īpašos apstākļus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 25. oktobris, *Solvay*/Komisija, C-110/10 P, EU:C:2011:687, 63. punkts).

124 Runājot par attiecīgās Paplašināšanās ĢD nostājas pieņemšanu, ir jānorāda, ka, protams, Regulas Nr. 718/2007 10. pantā attiecībā uz pirmspievienošanās palīdzības īstenošanas vispārējiem principiem ir paredzēts, ka Komisija uztic saņēmējvalstij dažādu darbību decentralizētu pārvaldību, kas ietver vismaz iepirkumu pārvaldību, līgumu slēgšanu un maksājumus. Turklāt no šīs regulas 21. panta 1. punkta f) apakšpunkta izriet, ka saņēmējvalsts nosaka funkcionālu struktūru katram IPA komponentam vai programmai. Papildus no minētās regulas 28. panta izriet, ka funkcionālā struktūra ir struktūra vai struktūru kopums saņēmējvalsts pārvaldē, kura atbild par šī atbalsta pārvaldību un īstenošanu saskaņā ar drošas finanšu pārvaldības principu, tostarp atbildot par iepirkuma procedūru, mērķfinansējuma piešķiršanas procedūru un tiem sekojošo līgumu slēgšanu (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2013. gada 4. jūlijs, *Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon*/Komisija u.c., C-520/12 P, nav publicēts, EU:C:2013:457, 32. punkts).

125 No tā izriet, ka publiskie līgumi, ko piešķīrušas trešās valstis un saistībā ar kuriem var tikt piešķirta palīdzība IPA ietvaros, un kuriem ir piemērojams decentralizētas pārvaldības princips, joprojām ir valsts līgumi, un uzņēmumiem pretendentiem vai attiecīgo līguma slēgšanas tiesību piešķīrējiem ir tiesiskās attiecības tikai ar trešo valsti, kas atbildīga par līgumu (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2013. gada 4. jūlijs, *Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon*/Komisija, C-520/12 P, nav publicēts, EU:C:2013:457, 34. punkts).

126 Tomēr, kā izriet no Regulas Nr. 718/2007 10. panta 1. punkta, Komisija saglabā vispārēju galīgu atbildību par vispārējā budžeta izpildi un tātad tā ir kompetenta noteikt summas, kas, iespējams, ir izslēgtas no Savienības finansējuma.

127 Ņemot vērā Komisijas vispārēju galīgo atbildību par vispārējā budžeta izpildi, ir jākonstatē, ka vēstule, kurā šī iestāde iesaka *CFCU* nestrādāt kopā ar *Vialto*, norādot, ka katrā ziņā tās summas, kuras *Vialto* tika samaksātas saistībā ar attiecīgo projektu, nedod tiesības saņemt Savienības finansējumu, pamatoti var tikt uzskatīta par tādu, kam praktiski ir būtiska ietekme uz *CFCU* lēmumu par to, kādi pasākumi, runājot par aplūkoto līgumu, ir pieņemami attiecībā uz *Vialto*, tādējādi, ka tā *Vialto* ietekmē nelabvēlīgi un ievērojami pārsniedz to, kas sagaidāms no vienkārša ieteikuma.

128 Tādējādi šāda Komisijas nostājas pieņemšana attiecīgajam saimnieciskās darbības subjektam var radīt tādas sekas, ka tam ir jādod iespēja iesniegt apsvērumus par tam pārmesto rīcību un par pasākumiem, kas attiecībā uz to ir jāveic saistībā ar attiecīgo līgumu, pirms Komisija ir pieņēmusi savu nostāju par šiem jautājumiem (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2001. gada 10. jūlijs, *Ismeri Europa*/Revīzijas palāta, C-315/99 P, EU:C:2001:391, 29. punkts).

129 Šī Komisijas nostājas pieņemšana tātad ir jāuzskata par individuālu pasākumu, kas nelabvēlīgi ietekmē *Vialto* Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

130 Līdz ar to ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 122. punktā nospriežot, ka Komisijai nebija pienākuma uzklausīt *Vialto*, pirms *CFCU* pieņēma lēmumu izslēgt *Vialto* no attiecīgā līguma.

131 Ņemot to vērā, no pārsūdzētā sprieduma 121. un 123. punkta izriet, ka, lai noraidītu *Vialto* argumentu par to, ka Komisija ir pārkāpusi tiesības tikt uzklausītam, Vispārējā tiesa arī pamatojās uz apstākli, ka šajā gadījumā *OLAF* bija uzklausījis *Vialto*.

132 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka šāds apstāklis neļauj Komisijai uzskatīt, ka tās pienākums uzklausīt attiecīgo personu ir izpildīts.

133 Proti, saskaņā ar Regulas Nr. 883/2013 11. panta 1. punktu *OLAF* izmeklēšanas beigās sagatavo izmeklēšanas ziņojumu, kam pievienoti tā ģenerāldirektora ieteikumi par pasākumiem, kas jāveic vai nav jāveic saistībā ar izmeklēšanu. Šīs regulas 11. panta 3. punktā ir norādīts, ka pēc ārējas izmeklēšanas sagatavotus ziņojumus un ieteikumus, kā arī citus atbilstīgus saistītus dokumentus nosūta attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz ārēju izmeklēšanu, un vajadzības gadījumā Komisijas kompetentajiem dienestiem.

134 No šo tiesību normu formulējuma un sistēmas izriet, ka iestādei, kurai šie ieteikumi ir adresēti, ir jāveic pašai sava izmeklēšana un jāuzklausa attiecīgā persona pirms tāda lēmuma pieņemšanas, kas var būt tai nelabvēlīgs.

135 Šādā kontekstā strukturālo saikņu starp *OLAF* un Komisiju esamība arī nevar atbrīvot to no šāda pienākuma, ļaujot uzskatīt, ka šī iestāde jau ir uzklausījusi *Vialto*, kad *OLAF* darbinieki to izvaicāja.

136 Līdz ar to ir jāapmierina apelācijas sūdzības trešais pamats un jāatceļ pārsūdzētais spriedums, ciktāl tajā kā nepamatots ir noraidīts *Vialto* iebildums par Komisijas pieļauto tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu.

Par prasību Vispārējā tiesā

137 Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmo daļu, ja Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu, tā var pati taisīt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija, vai nodot lietu atpakaļ sprieduma taisīšanai Vispārējā tiesā.

138 No Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka Savienības ārpuslīgumiskās atbildības LESD 340. panta otrās daļas izpratnē iestāšanās ir atkarīga no tā, vai ir izpildīta virkne nosacījumu, proti, Savienības iestādei pārmestā rīcība ir prettiesiska, zaudējumi ir reāli un starp iestādes rīcību un minēto kaitējumu pastāv cēloņsakarība (spriedums, 2021. gada 25. februāris, *Dalli Technologies* /Komisija, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

139 Šajā lietā tiesvedības stadija ļauj taisīt galīgo spriedumu attiecībā uz pirmo no šiem nosacījumiem, kas attiecas uz Komisijas rīcību.

140 No pamatojuma, kas izklāstīts saistībā ar *Vialto* apelācijas sūdzības trešā pamata analīzi, izriet, ka tā ir pierādījusi, ka Komisija ir pārkāpusi tiesības tikt uzklausītam, kas ir noteikums, ar kuru nosaka tiesības privātpersonām.

141 Attiecībā uz šī pārkāpuma pietiekami būtisko raksturu *Vialto* apgalvo, ka Komisija nevarēja brīvi izlemt pieprasīt *Vialto* izslēgšanu no projekta, nesniedzot tai iespēju tikt uzklausītai un īstenot savas tiesības uz aizstāvību.

142 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru gadījumā, kad Savienības iestādei ir ļoti ierobežota rīcības brīvība vai pat tās nav, vienkāršs Savienības tiesību pārkāpums var būt pietiekams, lai konstatētu pietiekami būtiska šo tiesību pārkāpuma esamību, un tas var būt pamats Savienības ārpuslīgumiskajai atbildībai (spriedums, 2021. gada 20. janvāris, Komisija/*Printeos*, C-301/19 P, EU:C:2021:39, 103. punkts un tajā minētā judikatūra).

143 Kā izriet no trešā pamata analīzes ietvaros izklāstītā pamatojuma, Komisijai bija pienākums uzklausīt *Vialto*, pirms tā nosūtīja *CFCU* savu nostāju par pasākumiem, kas jāveic attiecībā uz *Vialto* saistībā ar attiecīgo līgumu, tādējādi minētajai iestādei šajā ziņā nebija nekādas rīcības brīvības.

144 Saistībā ar pārējo daļu tiesvedības stadija neļauj taisīt galīgo spriedumu.

145 Vispārējā tiesa nav izvērtējusi citus Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās nosacījumus.

146 Turklāt no pārsūdzētā sprieduma 25. un 26. punkta izriet, ka *Vialto* tiesas sēdē Vispārējā tiesā ir ļoti būtiski mainījusi savu nostāju par tai nodarītā kaitējuma apmēru.

147 Ņemot vērā iepriekš minēto, Tiesa nevar ar pietiekamu noteiktību spriest par to, vai zaudējumi ir reāli un vai pastāv cēloņsakarība starp Komisijas pieļauto tiesību tikt uzklausītai pārkāpumu un norādīto kaitējumu.

148 Tādējādi lieta ir jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par šo jautājumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

149 Tā kā lieta tiek nodota atpakaļ Vispārējai tiesai, lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana ir jāatliek.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2019. gada 26. jūnija spriedumu *Vialto Consulting*/Komisija (T-617/17, nav publicēts, EU:T:2019:446), ciktāl ar to kā nepamatots ir noraidīts *Vialto Consulting Kft.* izvirzītais iebildums par Eiropas Savienības Komisijas izdarīto tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu.

2) Pārējā daļā apelācijas sūdzību noraidīt.

3) Nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par nosacījumiem, kādos iestājas Eiropas Savienības ārpuslīgumiskā atbildība saistībā ar cēloņsakarības starp Eiropas Komisijas izdarīto tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu un izvirzīto kaitējumu esamību, kā arī par to, vai zaudējumi ir reāli.

4) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

[Paraksti]